

Bemærkninger til forslaget

1. Indledning.

Beslutningsforslaget tilsigter at skabe grundlag for Danmarks tilslutning til EF-asylkonventionen.

Formålet med EF-asylkonventionen er at fastslå princippet om, at én og kun én stat, der udpeges efter konventionens kriterier, skal have ansvaret for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i et af EF-landene. Herved kan man undgå, at asylansøgerne bliver kastebolde mellem landene, fordi ingen vil påtage sig ansvaret for behandlingen af sagen. Endvidere kan man undgå, at flere medlemsstater unødigt bruger ressourcer på at behandle samtidige eller successive asylansøgninger fra samme person. Konventionen indeholder således formelle værnetingsregler, der svarer til det materielle 1. asylsøgningsprincip, som i forvejen følges af de fleste medlemsstater, herunder Danmark.

EF-asylkonventionen tilsigter ikke at skabe ensartede regler for, hvilke betingelser en asylansøger skal opfylde for at få asyl i en medlemsstat (materielle asylregler). På længere sigt er det imidlertid EF-landenes mål at nå frem til en harmonisering af asylpolitikken.

Konventionen blev undertegnet af de 11 andre EF-medlemsstater den 15. juni 1990 i Dublin. Konventionen er endnu ikke undertegnet af Danmark. Konventionen træder i kraft, når alle tolv EF-medlemsstater har ratificeret konventionen.

Det foreliggende beslutningsforslag opfordrer regeringen til i den kommende folketingssamling at fremsætte de forslag til ændringer i udlændingeloven, som kan skabe grundlag for, at Danmark ratificerer denne konvention.

2. Forholdet til tredjelande.

En række tredjelande, først og fremmest Norge, Sverige, Østrig og Schweiz, har udtrykt interesse for at deltage i en tilsvarende ordning vedrørende asylansøgere som den, der er indeholdt i asylokonventionen. EF-landene har i forbindelse med Dublin-ministermødet tilkendegivet, at de for at sikre, at asylan-

søgere gives tilstrækkelige garantier, vil lade den mulighed stå åben at udvide samarbejdet i henhold til asylokonventionen til andre stater ved at lade disse stater indgå forpligtelser i lighed med de i konventionen fastsatte ved hjælp af passende instrumenter. Flertallet af EF-landene har imidlertid fundet, at det er for tidligt at indlede egentlige forhandlinger med tredjelande om en tilknytning til EF-asylokonventionen, eftersom konventionen endnu ikke er undertegnet af alle medlemsstater. Medlemsstaterne har endvidere givet udtryk for, at spørgsmålet om tredjelandes tilknytning til EF-asylokonventionen rejser en række politiske og juridiske problemer.

Danmark har under arbejdet med EF-asylokonventionen støttet tanken om, at tredjelande - som f.eks. de nordiske lande - får mulighed for at indgå i samarbejdet. Det er nærliggende, at en sådan udvidelse af samarbejdet til også at omfatte andre lande end EF-medlemsstaterne faktisk vil finde sted. Justitsministeriet har derfor udformet beslutningsforslaget således, at der i forbindelse med tilpasningen af udlændingeloven til EF-asylokonventionen samtidig tages hensyn til fremtidige tilsvarende konventioner, der indgås med lande uden for EF.

3. Konventionens indhold.

Konventionens indhold kan opdeles i 5 hovedkategorier:

- generelle principper,
- kriterier for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig,
- følgerne af at være udpeget som den ansvarlige stat,
- udveksling af oplysninger, og
- tilknyttede bestemmelser.

Konventionsteksten er optaget som bilag 1 til beslutningsforslaget. Som bilag 2 er optaget en mødeprotokol for konferencen mellem EF-medlemsstaternes ministre med ansvar for indvandring i Dublin den 15. juni 1990.